

יומא דף לב

סדר עבודות כהן גדול ביום הכיפורים

1. קרבן תמיד וקטורת וחלק מקרבנות מוסף
2. פר ושעיר של כהן גדול ליוה"כ, מתן דמים, הקטרת קטרת, ושילוח שעיר לעזאזל
3. הקרבת אילו של כהן גדול ושל העם
4. הוצאת הכף והמחתה מקודש הקדשים
5. שאר קרבנות מוסף, תמיד של בין הערביים, הקטרת קטורת של בין הערביים, הדלקת המנורה

ויקרא פרק טז

(א) כזאת יבא אהרן אל הקדש כפר כן כקר לחטאת ואיך זעזה: (ב) כתנת בג קדש יצבס ומכנס' כג יהיו על כשרו ובאכנט כג יחזר ובמזבחת כג יצלב בגז' קדש הם ורחל' כמים את כשרו ולכשם: (ה) ומאת עבת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיך אחז זעזה: (ו) והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו: (ז) ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני ה' פתח אהל מועד: (ח) ונתן אהרן על שני השעירים זורזות זורז אחז זה וזורז אחז זעזאזל: (ט) והקריב אהרן את השעיר אשר עליו הזורז זה ועשהו חטאת: (י) והשעיר אשר עליו הזורז זעזאזל יעמד ח' לפני ה' וכפר עליו ושלח אתו זעזאזל המזבחה: (יא) והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו: (יב) ולקח מזה המחתה זחל' אש מעד המזבח מזפני ה' ומזה חפניו קטרת סמים בקה והביא מבית זפרכת: (יג) ונתן את הקטרת על האש לפני ה' וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות וזה ימות: (יד) ולקח מזה הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו: (טו) ושחט את שעיר החטאת אשר זעם והביא את דמו אל מבית זפרכת ועשה את דמו כאשר עשה דם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת: (טז) וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפסעיהם לכל חטאתם וכן יעשה זאהז מועד השכן אתם בתוך טמאתם: (יז) וכל אדם זא יהיה באהל מועד בכאז וכפר בקדש עד זאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל: (יח) ויצא אל המזבח אשר לפני ה' וכפר עליו ולקח מזה הפר ומזה השעיר ונתן על קרחת המזבח סביב: (יט) והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל: (כ) וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר הח': (כא) וסמק אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר הח' והתורה עליו את כל עוונות בני ישראל ואת כל פסעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד אש עת' המזבחה: (כב) ושם השעיר עליו את כל עוונותם אל ארץ זזרה ושלח את השעיר במזבחה: (כג) וכא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגז' הכה אשר זכס בכאז אל הקדש והניח שם: (כד) ורחל' את כשרו כמים במקום קדוש וזכס את בגז' ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם: (כה) ואת חזב החטאת יקטיר המזבחה:

הבאת ברייתא שמסתמכת על משנתינו: תנו רבנן: (ויקרא טז: כד) וכא אהרן אל אהל מועד, למה הוא בא? אינו בא אלא להוציא את הכף ואת המחתה. וכל הפרשה כולה נאמרה על הסדר, חוץ מפסוק זה. הסבר: מאי טעמא? אמר רב חסדא: גמירי, חמש טבילות ועשרה קידושין טובל כהן גדול ומקדש בו ביום, ואי כסדרן - לא משכחת להו אלא שלש טבילות וששה קידושין.

[illegible]

ומניין שכל טבילה וטבילה צריכה שני קידושים?

תלמוד לומר ופשט ורחץ ורחץ ולבש. רבי אלעזר בריי שמעון אומר: קל וחומר, ומה במקום שאין טעון טבילה - טעון קידוש, מקום שטעון טבילה - אינו דין שטעון קידוש? אי מה להלן קידוש אף כאן קידוש אחד - תלמוד לומר (ויקרא טז) וּכְבַּשׁ אֶת הָאֵשׁ אֶת הָאֵלֶּיךָ מִן הָעֵצִים וּפְשַׁט אֶת הַבְּשָׂם מֵעַל לְבָשֶׁיךָ. מה תלמוד לומר אֵשׁ זָרָה? כלום אדם פושט אלא מה שלבש! אלא, להקיש פשיטה ללבישה: מה לבישה טעון קידוש - אף פשיטה טעון קידוש.

וַחֲמֵשׁ עֲבוּדוֹת הֵן :

תמיד של שחר בבגדי זהב,

עבודת היום בבגדי לבן,

אילו ואיל העם בבגדי זהב,

כף ומחתה בבגדי לבן,

תמיד של בין הערבים בבגדי זהב.

ומניין שכל טבילה וטבילה צריכה שני קידושים - תלמוד לומר וקט ורחץ ורחץ (ויקרא טז:כג-כד)

קושי: האי בטבילה כתיב!

תירוץ: אם אינו ענין לטבילה, דנפקא ליה **מכאפי קאש היס** - תנהו ענין לקידוש.

קושי: וליכתביה רחמנא בלשון קידוש!

תירוץ: הא קא משמע לן דטבילה כקידוש, מה קידוש - במקום קדוש, אף טבילה - במקום קדוש.

קושי: ורבי יהודה (שטוען שפסוק כד מדבר על טבילה), קידוש מנא ליה?

תירוץ: נפקא ליה מדרבי אלעזר ברבי שמעון (קל וחומר)

אמר רב חסדא: הא דרבי מפקא מדרבי מאיר ומפקא מדרבנן.

חכמים	ר' מאיר	רבי לפי רב חסדא	רבי לפי רב אחא
קידש	פשט	פשט	פשט
פשט	קידש	קידש	קידש
לבש	לבש	קידש	לבש
קידש	קידש	לבש	קידש